

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2019. május 6. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2019. május 15. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2018. szeptember 20. napján kihirdetett 6.B.620/2015/76. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében megváltoztatja a következőképpen:

I. r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét egységesen 1 rb. kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés], míg az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények közül 1 rendbelit kényszerítés hatósági eljárásban büntettének kísérleteként [Btk. 278. § (1) bekezdés, (2) bekezdés II. fordulata] minősíti.

Az I. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 5 (öt) évre súlyosítja.

A szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

Az I. r. vádlottal szemben a vagyonek kobzást helyesen 225.000,- (kettőszázhuszonöt ezer) forintra tekinti elrendeltnek.

A II. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés] minősíti.

A II. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 4 (négy) évre súlyosítja.

A szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

A III. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés] minősíti.

A III. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 3 (három) évre súlyosítja.

A szabadságvesztést fegyházban rendeli végrehajtani.

A házi őrizet beszámításánál 1 (egy) napi szabadságvesztésnek 5 (öt) nap házi őrizet felel meg.

Az V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti, a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre mérsékli.

A bűnjelek elkobzása mellett a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A nyomozás során lefoglalt 500 ml Infusio nabrichorotil bűnjeltől 13 db. nylon bűnjellel bezárólag kapcsolatos ítéleti rendelkezést mellőzi.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság 15000/398/2014. bü. számú ügyében az egyesített bűnjeljegyzéken szereplő helyesen 7 db. daktiloszkópiai nyomtörredék, 1-5. tétel, 96., 108. tétel, 1 db. földminta 85. tétel, és a cikkszámmal megjelölt termékekről készült 4 db. daktiloszkópiai nyomtörredék 115., 116., 117., 118. tétel lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítését tekinti elrendeltnek.

Az ORFK-nál tárolt és elkobozni rendelt bűnjelek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság 15000/398/2014. bü. számú ügyében kerültek lefoglalásra.

A Nyíregyházi Törvényszék Bírósági Letéti Csoportjánál a Gazdasági Hivatal letéti számláján BL.01822/2016. számon kezelt 161.185,- (egyszázhatvanegyezer-egyszáznyolcvanöt) Ft esetében a bűnjeljegyzék tételszámának megjelölését mellözi.

A bűnügyi költségre kötelezés helyesen:

Az I. r. vádlottat érintően 180.700,- (egyszáznyolcvanezer-hétszáz) Ft bűnügyi költség,

A II. r. vádlott esetében 836.073,- (nyolcszázharminchatezer-hetvenhárom) Ft bűnügyi költség,

A III. r. vádlottat illetően 344.139,- (háromszáznegyvennégyezer-egyszázharminckilenc) Ft bűnügyi költség,

Az V. r. vádlottat érintően 510.419,- (ötszáz tízezer-négy száz tizenkilenc) Ft bűnügyi költség.

I. r., II. r. és III. r. vádlottakat egyetemlegesen kötelező bűnügyi költség összege helyesen 637.248,- (hatszázharminchétezer-kettő száz negyvennyolc) Ft.

Az ítéletábla egyetemlegesen kötelezi IV. r., és V. r. vádlottakat 415.671,- (négy száz tizenöt ezer-hatszázhetvenegy) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Egyebekben az elsőfokú ítélet jelzett részét helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az ítéletábla kötelezi a III. r. vádlottat, hogy külön fizessen meg az állam felhívására 24.469,- (huszonnégyezer-négy száz hatvankilenc) Ft, míg az V. r. vádlott az állam külön felhívására fizessen meg 15.000,- (tizenöt ezer) Ft bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

A Nyíregyházi Törvényszék 2018. szeptember 20. napján kihirdetett 6 B.620/2015/76. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés szerint kábítószer-kereskedelem büntetében, társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b) pont), 2 rb. kényszerítés hatósági eljárásban büntette kísérletében (Btk. 278. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulata). Ezért halmazati büntetésül 3 évi szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A törvényszék az I. r. vádlottal szemben 125.000,- Ft erejéig vagyonekぼzást rendelt el. Az I. r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámította az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés I. és IV. fordulata, (2) bekezdés c) pont). Ezért 2 év 6 hónap szabadság szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztést

börtönben rendelte végrehajtani. A II. r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A II. r. vádlott bűnösségét a törvényszék társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés I. fordulat, (2) bekezdés b) pont) állapította meg. Ezért 2 év szabadságvesztésre és a 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. A III. r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendelte a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, valamint a házi őrizetben töltött időt. A házi őrizet beszámításakor egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

A IV. r. vádlott bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért 2 év szabadságvesztés-büntetésre ítélte, melynek a végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén azt börtönben rendelte végrehajtani, és legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a IV. r. vádlott. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába - annak végrehajtása esetén - beszámította a IV. r. vádlott által előzetes fogva tartásban, valamint házi őrizetben töltött időt. A házi őrizet beszámításakor egy napi szabadságvesztésnek négy nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A törvényszék a IV. r. vádlottal szemben 108.000,- Ft erejéig vagyonekpozást rendelt el.

A IV. r. vádlottat az ellene személyes adattal visszaélés vétsége (Btk. 219. § (1) bekezdés a) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Az V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés). Ezért 2 év szabadságvesztés-büntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén azt börtönben rendelte végrehajtani, és az V. r. vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék az V. r. vádlottal szemben 9000,- Ft erejéig vagyonekpozást rendelt el. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába - annak végrehajtása esetén - beszámítani rendelte az V. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett a bűnjelek sorsáról. A lefoglalt 161.185,- Ft készpénzt visszatartotta a III. r. vádlott esetében az őt külön terhelő bünygyi költség megfizetésére, míg a IV. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonekpozás kielégítésére és az őt külön terhelő bünygyi költség biztosítására.

A törvényszék a vádlottakat külön-külön kötelezte a személyüket illetően felmerült bünygyi költség megfizetésére, illetőleg I., II. és III. r. vádlottak vonatkozásában egyetemleges kötelezést is kimondott.

Az ítélet a VI. r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

Az ügyész az alábbi vádlottakat érintően jelentett be fellebbezést az alábbiaknak megfelelően:

I. r. és II. r. vádlottak terhére, súlyosabb minősítés, a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás hosszabb tartamban történő megállapítása és a szabadságvesztés büntetések fegyház fokozatban történő végrehajtása érdekében; III. r. vádlott terhére a kiszabott

szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban történő megállapítása és annak fegyház fokozatban történő végrehajtása érdekében; IV. r. vádlott terhére a személyes adattal visszaélés vétsége alóli felmentés miatt, bűnösségének e bűncselekményben is történő megállapítása érdekében, a kiszabott szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban való megállapítása és annak próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzése érdekében; V. r. vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés hosszabb tartamban való megállapítása és annak próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség az I. r., II. r., III. r., IV. r., és V. r. vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn a következőképpen:

Az eljáró bíróság perrendi szabályt nem **sértett**. A törvényszék által megállapított tényállás a II. alatti tényálláspontnál megalapozott. Az I. tényállási pontot illetően és - IV. r. vádlottat érintően - a III. tényállási pontnál azonban részben megalapozatlan.

A IV. r. vádlottat érintő III. tényállás alatt szereplő személyes adattal visszaélés vétsége tekintetében történő felmentő rendelkezés vonatkozásában a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt részleges megalapozatlanság állapítható meg (az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett). A bíróság bizonyíték-értékelő tevékenysége a konklúzió levonása körében illogikus. E körben az elsőfokú ügyész írásbeli fellebbezésében kifejtett indokai teljes mértékben helyesek. Figyelemmel arra, hogy a „...” felhasználói névvel regisztrált belépések nagy része a IV. r. vádlott Internet előfizetését használva történt, a videó is az ő Wifi routerét felhasználva lett feltöltve 2017. január 2-án, valamint 2017. január 9-én és január 10-én a budapesti bejelentkezések alkalmával a vádlott telefonja szintén a közelben, Budapesten jelentkezett fel, tévesen következtetett arra a törvényszék, hogy kétséget kizáróan nem állapítható meg a IV. r. vádlott büntetőjogi felelőssége a személyes adattal visszaélés vétségében.

A IV. r. vádlott védekezése szerint a telefonját másnak nem adta oda. Ha a vádlott védekezése igaz, miként lehetett az, miszerint két egymást követő napot tekintve mobiltelefonját nem kereste, annak eltűnését miért nem vette észre.

Ez a téves következtetés a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján - helyes ténybeli következtetés útján - kiküszöbölhető.

Az I. alatti tényállást illetően a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írt részleges megalapozatlanság állapítható meg, nevezetesen az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg IV. r. és V. r. vádlottakat érintően a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítendő a tényállás azzal, hogy a cselekmény elkövetésébe V. r. vádlott bevonására IV. r. vádlott részéről került sor - akik gyermekkoruk óta ismerték egymást - abból a célból, hogy a IV. r. vádlott által vásárolt kábítószer eladásában segítsen (IV. r. vádlott 2014. november 10-i gyanúsított kihallgatás, nyomozati irat I. kötet 557. oldal 7. bekezdés).

Az ítéleti tényállás IV. r. és V. r. vádlottak esetében csak a lefoglalt kábítószeres hatóanyag-mennyiségét tartalmazza, de nem tartalmazza a ténylegesen értékesített, ugyanakkor lefoglalásra nem került kábítószer-mennyiségek hatóanyagtartalmát, illetve ezek, valamint az összes kábítószer együttes mennyiségének a csekély mennyiség felső határának, illetőleg jelentős mennyiség alsó határának százalékban történő megállapítását. Ezzel az ítéleti tényállás 5. bekezdésétől kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

A IV. r. vádlott által 2014 őszén az I. r. vádlottól megvásárolt és V. r. vádlott részére értékesített, le nem foglalt legkevesebb 10 g (speed) kábítószer mennyisége a csekély mennyiség felső határának

20%-a.

A IV. r. vádlott a VI. r. vádlottnak - I. r. vádlottól vásárolt - legkevesebb 5 alkalommal, egy alkalommal legkevesebb 3 g, összesen 15 g (speed) értékesített, mely le nem foglalt kábítószer mennyisége a csekély mennyiség felső határának 30%-a.

A IV. r. vádlott által V. r. és VI. r. vádlottaknak értékesített, és le nem foglalt, valamint lefoglalt kábítószeres együttes mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 1628%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 81,4 %-a.

Az V. r. vádlott által VI. r. vádlottnak értékesített 3 g speed, valamint értékesíteni szánt, lefoglalt és le nem foglalt kábítószeres együttes mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 1238,36%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 61,91%.

(A le nem elfoglalt kábítószeres vonatkozásában a vallomások alapján a vádlottakra legkedvezőbb mennyiségek alapulvételével a BSZKI által kiadott alsó határértékekkel számolva).

Pontosítani szükséges az ítélet 8. oldal utolsó előtti bekezdésében a IV. r. vádlott által VI. r. vádlott részére értékesített és lefoglalt kábítószer mennyiséget, az nem 10,2 g, hanem 7,89 g (nedves állapotú). A tényállás 9. oldal utolsó bekezdésében - az érintett kábítószer lefoglalása körében - az ítélet már helyesen tartalmazza a lefoglalt mennyiséget.

A törvényszék a fenti kiegészítéssel és pontosítással megalapozottá váló tényállásból - I., valamint a II. alatti tényálláspontok- helyesen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

A vádlottak cselekményének jogi minősítése - mind az I., mind a II. tényállási pontnál - azonban téves.

A törvényszék megállapítása szerint: „Az I. tényállási pontban írott bűncselekmény tekintetében a bíróság a kábítószer kereskedelmi célzatot a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján bizonyítottan nem látta, mivel azt a lefoglalt kábítószer mennyisége önmagában nem igazolta, egyéb bizonyíték hiányában ezt a következtetést levonni nem lehetett. Ezzel együtt I. r. II. r. és III. r. vádlottak terhére megállapította a társtettesként elkövetett kábítószer-birtoklás büntetettét" (ítélet 28. oldal 3. bekezdése).

A jogi indokolás körében tett megállapításai a törvényszéknek e tényállási pont esetében e három vádlottat érintően nem helytállóak, nem felel meg a kialakult bírói gyakorlatnak.

Az elkövetés, illetve az elbírálás idején is hatályos 2012. évi C. törvény 176-177. §-ai szabályozzák az ún. kereskedői, illetőleg a forgalmazói típusú elkövetési magatartásokat (kábitószer-kereskedelem), amelyek a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedelem, míg az 178-179. §-ai szabályozzák a kábítószer birtoklásával kapcsolatos, ún. fogyasztói típusú elkövetési magatartásokat (kábitószer-birtoklása), amelyek a kábítószer termesztése, előállítás, megszerzése, tartása, az országba behozatala, onnan kivitele, vagy az ország területén való átvitele, továbbá a fogyasztása.

A kereskedői vagy forgalmazói elkövetési magatartások értelmezéséhez a Magyar Büntető jog Kommentár a gyakorlat számára (HVG-Orac 613-626. oldal), valamint a Kúria 1/2007. számú Büntető jogegységi határozata, 57. számú Büntető Kollégiumi véleménye, illetőleg számos bírósági határozat ad eligazítást a gyakorlat számára (BH1999. 101., BH2002. 175., BH2002. 299., BH2010. 142., BH2013. 264., BH2015. 324.).

Az 1/2007. számú Büntető jogegységi határozat értelmében természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek. A kábítószerrel kereskedés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat jelent, ugyanis magában foglal bármilyen tevékenységet, a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, vagy akár a fogyasztóhoz (így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, elosztását, szállítását). Az elkövető ezen esetben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában és cselekménye a törvény rendelkezésével fogva mindig tettesi magatartás. Kereskedésnél a forgalomba hozatal nem egyszeri, hanem folyamatos jellegű, haszonszerzésre való törekvést takar.

A forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának a haszonszerzés az alapja. A forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen is történhet, és akkor válik befejezetté, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez mások is hozzájussanak. A forgalomba hozatali szándéokra az egyéb körülmények mellett az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet (Debreceni Ítélőtábla Bf.III.594/2016/13. szám).

A kereskedés tehát rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nemcsak az eladó és a vevő, hanem a rendszeres közvetítők is, mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői tettesként vonhatók felelősségre. Amennyiben a kábítószer értékesítésére ellenérték fejében kerül sor, az ilyen tranzakciók szükségszerűen haszonszerzésre törekvő magatartást jelentenek.

Összegezve tehát a kereskedés folyamatos tevékenységek, rendszeresen ismétlődő adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul, és magában foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz jusson. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljára megszerzése és készletezése is, amely magatartás ugyancsak befejezett tettesi cselekmény.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból kitűnően I. r. vádlott biztosította azokat a berendezéseket, illetve magát a vadkender magokat, amelyek szükségesek voltak a vadkender termesztéséhez. A II. r. vádlott biztosította a termesztés helyszínét, illetve a berendezések összeszerelését, míg a III. r. vádlott - kertész végzettsége folytán - a növények ültetését, gondozását végezte. Igen jelentős anyagi befektetést igényelt a növények megfelelő növekedése érdekében a megfelelő páratartalom, hőmérséklet biztosítása, amely anyagi lehetőséggel II. és III. r. vádlottak egyáltalán nem rendelkeztek, az I. r. vádlott ez irányú jelentős anyagi befektetésének pedig nyilvánvalóan meg kellett térülnie. A helyszíni szemle adatai, a fényképfelvételek tanúsága szerint pedig már nagyobb mennyiségben sikerült termesztetniük a vadkendert.

A törvényszék által megállapított tényállás szerint is a vádbeli időszakban I. r. vádlott - 2014 októberében több alkalommal - kábítószerként értékesített (100 g marihuánát, 25+15+10 g speed-et) IV. r. vádlott részére. (A IV. r. vádlott a megvásárolt marihuána nagy része kivételével azt tovább értékesítette V. r., illetve VI. r. vádlott részére). Emellett a II. r. vádlottnál a szám alatti lakásán történt házkutatás alkalmával is - különösen jelentős mennyiségű - kábítószerrel letek fel, melynek eredetére elfogadható magyarázatot nem tudott adni, és amely amfetamint, a növényi anyagok kannabiszra jellemző kannabionid vegyületeket, köztük delta- 9- THC-t és kokaint tartalmaztak.

Ezen tényekből, elkövetési magatartásokból - a fentebb részletezett ismérvek alapján - egyértelműen megállapítható, hogy a vádlottak részéről nem saját fogyasztásra, hanem kereskedelmi célzattal történt a vadkender termesztése, vagyis annak forgalomba hozatalára, viszonteladókhoz,

fogyasztókhoz való eljuttatására, és mindezek révén haszonszerzésre irányult.

A bírói gyakorlat nyomán pedig a kereskedés céljára történő megszerzés önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kötődik hozzá (BH2017. 144.).

A kábítószer-kereskedelem fogalmilag a folytatólagosságot kizárja, a cselekmény természetes egység, amelyből az is következik, hogy a cselekmény minősítése az összegzett kábítószer-mennyiség szerint történik.

Tévedett a törvényszék akkor, amikor a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében az I. alatti tényállási pontot illetően bünszövetséget nem állapított meg.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja értelmében bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet.

A Kúria IV. Büntető Elvi döntése ad iránymutatást a bírói gyakorlat számára arra vonatkozóan, hogy a bünszövetség megállapításának mikor lehet helye. Ezen iránymutatás szerint a bünszövetség megállapítása akkor is indokolt, ha két vagy több személy, akár ugyanolyan, akár különböző bűncselekmények szervezett elkövetésében állapodik meg előzetesen, és ennek alapján legalább egy bűncselekményt elkövetnek vagy megkísérelnek.

A Büntető Törvénykönyv a bünszövetség fogalma meghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, vagyis amikor a bünszövetség tagjainak megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza, anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának részleteit megszerveznék. A megállapodásnak a bűncselekmény elkövetését időben meg kell előznie és a bűncselekménynek szándékosnak kell lennie. Valamely bűncselekmény egyszeri elkövetése, ha az elkövetőknek az előzetes megállapodása is csak egyre vonatkozott, nem minősülhet bünszövetségben elkövetésnek.

A bűncselekmények szervezett elkövetése tehát magában foglalja az azok elkövetésére irányuló előzetes megállapodást, lényeges azonban, hogy ezen megállapodás már eleve a bűnözésre vagy több bűncselekmény elkövetésére irányuljon. Ilyenre általában az olyan bűncselekményeknél lehet következtetni, ahol az elkövetők ismétlődően az azonos vagy hasonló alkalmat keresik, vagy használják fel a bűncselekmények megvalósításához.

Jelen ügyben az elkövetés körülményeire figyelemmel a bünszövetségben történő elkövetés kétséget kizáró módon megállapítható, hiszen az I. r., II. r. és III. r. vádlottak előzetes elhatározása és a megállapodás a jövőben megvalósuló bűncselekmények közös elkövetésében nyilvánult meg, amelyet szándékuknak megfelelő cselekvés követett. Ugyanígy a kábítószer kereskedelmi tevékenységet folytató IV. r. és V. r. vádlott esetében.

IV. r. és V. r. vádlott cselekménye a fentiek folytán súlyosabban, a Btk. 176. § (2) bekezdés a) pontja szerint minősül. Megállapítható az is, hogy a cselekményt egymás tevékenységéről tudva, közösen követték el, azaz társtettesként (Btk. 13. § (3) bekezdése).

Az I. alatti tényállási cselekmény eltérő, súlyosabb minősítése kihatással van az I. r. vádlott által megvalósított 2 rb. igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények minősítésére, abból 1 rendbeli súlyosabban, a Btk. 278. § (2) bekezdés II. fordulata alapján minősül.

Nem tévedett a törvényszék akkor, amikor az ügyben I. r., IV. r., és V. r. vádlottakkal szemben - a büntető törvény kötelező rendelkezésére tekintettel - vagyonelkobzást alkalmazott. Annak összecszerűsége is helyes.

A fellebbviteli főügyészség a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezésben kifejtett indokokat fenntartotta azzal, hogy az I. r., II. r. és III. r. vádlottakat, valamint IV. r. és V. r. vádlottakat érintően a súlyosabb minősültségnek a jelentős időmúlás ellenére is a büntetés kiszabása során mindenképpen értékelésre kell kerülnie. Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában további súlyosító körülmény a bünszövetségben elkövetés. IV. r. és V. r. vádlottak esetében pedig a bűncselekmény tárgyi súlya folytán a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése szóba sem kerülhet.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alkalmazásával változtassa meg, és pedig a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - az I. tényállási pontot érintően - az ügyiratok tartalma értelmében a korábbiakban ismertetettek szerint egészítse ki, míg a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján - a III. tényállást érintően - helyes ténybeli következtetés útján - eltérő tényállást állapítson meg. Az I. r., a II. r. és III. r. vádlottak egészséget veszélyeztető bűncselekményét (I. tényálláspont) egységesen a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségre kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítse, melyet társtettesként követtek el.

Rögzítse az I. r., II. r. és III. r. vádlottaknál a bünszövetségben történő elkövetést.

IV. r. és V. r. vádlottak tekintetében állapítsa meg a bünszövetségben történő elkövetést, cselekményüket a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, bünszövetségben kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítse, melyet társtettesként követtek el.

I. r. vádlott igazságszolgáltatás elleni bűncselekményei közül 1 rendbeli a Btk. 278. § (2) bekezdés II. fordulata figyelembevételével minősülő (II. tényállás), IV. r. vádlott bűnösségét mondja ki a Btk. 219. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint büntetendő személyes adattal visszaélés vétségében is (III. tényállás).

A IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés halmazati büntetés (Btk. 81. §).

Az I. r., a II. r. és III. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát az ítélet tábla lényegesen emelje fel;

a szabadságvesztést a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont alapján fegyház fokozatban rendelje végrehajtani.

IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát lényegesen emelje fel, valamint IV. r. és V. r. vádlottakat a Btk. 61-62. §-ai alapján a közügyek gyakorlásától tiltsa el. A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja felhívásával fegyház. A szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze.

A Be. 613. § (1) bekezdése megjelölésével - figyelemmel a Be. 574. § (1) és (2) bekezdésére - kötelezze a fellebbezéssel érintett vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

Az ítélet táblán megtartott nyilvános ülésen az V. r. vádlott védője fenntartotta az enyhítésre irányuló jogorvoslatát és a bünszövetség megállapíthatóságát vitatta, mivel álláspontra szerint tényadatokat

arra sem a vádirat, sem az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem tartalmaznak.

A bünszövetség hiányára mutatott rá a többi védő is perbeszédében. Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak védői egyúttal a kábítószer-kereskedelem büntette szerinti minősítés alaptalanságát fogalmazták meg és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták.

A III. r. vádlott rendezett családi körülményeire tekintettel szabadságvesztés büntetése próbaidőre történő felfüggesztésének lehetőségét vetette fel.

A bejelentett ügyészi fellebbezés részben alapos.

Elöljáróban szükséges rámutatni arra, hogy a 2018. július 1. napján hatályba lépett 2017. évi XC. törvény 868. § (1) bekezdése felhívásával e törvény rendelkezéseit a 868. § - a 876. §-ban meghatározott eltérésekkel a hatálybalépésekor folyamatban lévő büntető eljárásokban is alkalmazni kell, illetőleg a 870. § (1) bekezdése értelmében e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza.

Az ítélet tábla a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírált a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le.

Az ítélet tábla arra a meggyőződésre jutott, hogy a törvényszék a tárgyalásán megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, ezért az általa rögzített tényállás túlnyomórészt megalapozott, az azonban kisebb mértékben kiegészítésre, pontosításra szorul az iratok tartalma alapján a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával, valamint az I. tényállási pontnál a részbeni megalapozatlanság (Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja, tényekből további tényre helytelen következtetés) kiküszöbölhető a helyes ténybeli következtetéssel a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontját és a Be. 599. § (2) bekezdésének a) pontját is felhívva a következőképpen:

A III. r. vádlott másodállásban a ... csárdában dolgozik, havi jövedelme összesen 200.000,- Ft. a IV. r. vádlott házasságát kötött, 2018 szeptemberében.

Az ítélet 8. oldal 3. bekezdéséhez a következő rögzítendő: A 95 db indiai vadkender-növény figyelembevételével a kábítószer meghaladja a csekély mennyiség felső határát, a jelentős mennyiség alsó határának 95%-a (nyomozati irat 671. oldal).

Az ítélet 8. oldal 3. bekezdéséhez mindezek után beírandó a továbbiakban, hogy a 2014. november 11-i házkutatás során a hétvégi ház bejárati ajtaja környezetében az épületen belül 0,81 g-nyi zöld színű növényi ágvégződések, a konyhaasztal tetejéről, zöld és barna színű 1,7 g-nyi növényi törmelék, a mosogató feletti szekrény tetejéről 343,85 g-nyi zöld színű ágvégződések és fóliában 37,6 g-nyi anyag, a konyhaszekrényből Deichman papírzacskóban 13,36 g-nyi zöld és barna színű növényi ágvégződés, a bejárati ajtó mögötti előtérben lévő polcra a rágszálóírtó tetejéről 1,22 g-nyi nedves állapotú zöld színű növényi ágvégződések is lefoglalásra kerültek (nyomozati irat 197-201. oldalak, és 655. oldal)

Az összesen így lefoglalt 396,59 g-nyi össztömegű növényi anyagban található 31,55-42,05 g-nyi totál-THC jogi értelemben vett együttes mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 526-701%-a, azonban nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 26-35%-a

(nyomozati irat 659. oldal).

A helyrajzi számú ingatlanon lefoglalt kábítószeresek totál- THC tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 121-130%-a, azaz 1,2-1,3 szoros.

Az ítélet 8. oldal 4. bekezdése mellőzendő, helyette feltüntetendő:

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak a megtermelt vadkendert tovább akarták értékesíteni. Az értékesítés az I. r. vádlott feladata volt.

Az ítélet 8. oldal alulról a 2. bekezdésben a mennyiség 7,89 g-nyira javítandó.

Az ítélet 9. oldal első bekezdése után újabb bekezdés beírandó akként, hogy a IV. r. vádlott az V. r. vádlott részére 2014 őszén értékesített 10 g-nyi speed-et, majd 2014. augusztus és szeptember környékén értékesített öt alkalommal, alkalmanként 5 g-nyi, összesen 25 g-nyi speed-et, valamint a VI. r. vádlott részére 2014. augusztustól októberig értékesített öt alkalommal, alkalmanként 3 g-nyi, összesen 15 g-nyi speed-et az I. r. vádlottól szerezte be (IV. r. vádlott gyanúsított nyilatkozatai).

Az ítélet 9. oldal 3. bekezdéséből mellőzendő a különösen jelentős mennyiségre utalás.

A 9. oldal 4. bekezdés második mondata javítandó a helyrajzi számú ingatlanon fogatosított foglaltás illetően akként, hogy a lefoglalt kábítószeresek totál-THC tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 121-130%-a, azaz 1,2-1,3 szoros.

Az ítélet 9. oldal utolsó bekezdése után az ítélet kiegészítendő az alábbiakkal:

A fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a le nem foglalt, értékesített kábítószer-készítmények hatóanyag-tartalma a következőképpen alakult vádlottanként:

Az I. r. vádlott a IV. r. endű vádlottnak értékesített 2014. október elején 100 g-nyi marihuánát, ennek totál THC tartalma 0,2 g-nyi , mely a csekély mennyiség felső határának 3,3 %-a, 2014. október végén 25 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,25 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 50 %-a, 2014 őszén 10 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,1 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 20%-a, 2014 augusztus-október hónapokban 15 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,15 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 30 %-a.

Az I. r. vádlott által értékesített, le nem foglalt kábítószeresek hatóanyag-tartalma összesen a csekély mennyiség felső határának 103,3 %-át jelentette, ez a jelentős mennyiség alsó határának 5%-át takarja.

Az I. r. vádlottól lefoglalt és le nem foglalt kábítószer tartalmú anyagok hatóanyag-tartalma meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát, annak összesen 126- 135%-a.

A IV. r. vádlott az V. r. vádlottnak értékesített 2014 őszén 10 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,1 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 20%-a, 2014. augusztus-október hónapokban 25 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,25 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 50%-a.

A IV. r. vádlott a VI. r. vádlottnak értékesített 2014. augusztus- október hónapokban 15 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,15 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 30%-a.

Az V. r. vádlott értékesített a VI. r. vádlottnak 2014 nyarán 3 g-nyi speed-et, ennek amfetamin tartalma 0,03 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 6%-a.

A IV. r. vádlott személyéhez köthető, általa értékesített, értékesíteni szánt, tőle származó, továbbá a lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalma:

2014. november 11-én V. r. vádlottnak értékesített, V. r. vádlottnál lefoglalt 10 g-nyi marihuána, ennek totál-THC tartalma 1,25 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 20,83%-a, 2014. november 10-én VI. r. vádlottnak értékesített 7,89 g-nyi kábítószer tartalmú anyag, ennek amfetamin tartalma 1,14 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 228%-a, 2014. november 11-én IV. r. vádlottnál lefoglalt 59,65 g-nyi kábítószer tartalmú anyag, ennek totál-THC tartalma 7,89 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 132%-a, 2014. november 11-én az V. r. vádlottnál lefoglalt 20,67 g-nyi por, ennek amfetamin tartalma 6,09 g-nyi, mely a csekély mennyiség felső határának 1218%-a.

A le nem foglalt, valamint lefoglalt kábítószer készítmények együttes hatóanyag-tartalma a IV. r. vádlottnál a csekély mennyiségre felső határának 1698, 83%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 84, 94%-a, az V. r. vádlottnál a csekély mennyiség felső határának 1244, 83%-a, a jelentős mennyiség alsó határának 62, 24%-a.

A II. tényállási pontnál III. r. vádlottként, IV. r. vádlottként jelölendő meg és nem **sértettek**ként, ugyanis egy eljárás keretében csak egyfajta eljárási pozícióban szerepelhet ugyanazon eljárási résztvevő.

Az így pontosított, illetőleg kiegészített tényállás most már megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében.

Az ítéletábra álláspontja, hogy a törvényszék a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, mérlegelő tevékenysége kifogástalan a II. és III. tényállási pontoknál, azonban az I. tényállási pontot illetően részben helytelen következtetésre jutott a rendelkezésre álló tényekből, illetőleg azért, mivel a tényeket nem teljes körűen rögzítette tényállásában.

Ugyanakkor mind az I. tényállási pontnál, mind a II. tényállási pontnál a bűnösségre vont következtetése helytálló, viszont az I. tényállási pontban írt cselekmény minősítése az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottak esetében nem a törvényi előírásoknak megfelelő, és ennek kihatása van az I. r. vádlott II/A. tényállási pontban írt cselekményének minősítésére is.

A III. tényállási ponthoz kapcsolódó felmentő rendelkezés megalapozott. A törvényszék e körben meggyőzően fejtette ki, hogy a feljelentés, továbbá ... sértett tanú vallomása, valamint a szembesítési jegyzőkönyv adata egyetlen egy olyan információt sem tartalmaz, amely alapján megállapítható lenne, hogy a felvételt a IV. r. vádlott töltötte fel az Internetre. A **sértett** a kapcsolatukat jónak írta le, nem haragban váltak el a IV. r. vádlottal egymástól, a **sértett** elfogadta, hogy a felvételt a IV. r. vádlottnak sem volt tudomása. Tény, hogy a videó feltöltése a IV. r. vádlotthoz köthető IP címről történt. Ennek tényét a IV. r. vádlott sem vitatta. Pusztán azt állította, hogy azt nem ő tette meg. Arra hivatkozott, hogy a feltöltés időpontjában az ő Wifi routere jelszóval nem volt védve, azt később, amikor ez az eljárás a tudomására jutott, akkor védte le. Amikor barátok nála jártak, bárki használhatta Wifi routerét, ilyen módon, aki felcsatlakozott a IV. r. vádlott által használt Wifin keresztül az Internetre, bárki megtehetette a videó feltöltését.

... igazságügyi műszaki szakértő az Internet feltörésének egyéb eseteiről is beszámolt. Előadta azt is, hogy akár egy ún. virtuális magán hálózat létrehozásával is lehet azt a látszatot kelteni, hogy egy idegen IP címével töltenek fel valamit az Interneten. Ekkor utóbb ugyancsak az látható, mintha az adott IP cím kommunikált volna. Általában a tiltott honlapokat keresik fel ilyen módszerekkel, a

mai tinédzserek előszeretettel használják ezt, komoly informatikai tudást nem igényel. Ezen kívül elmondta azt is, hogy az IP címeket is lehet klónozni, így is elkövethetőek az ilyen vagy hasonló cselekmények. A szakértő előbbi nyilatkozata tehát inkább erősítette, mintsem megcáfolta a IV. r. vádlott védekezését.

Minden kétséget kizáróan igazolható lett volna a III. vádpontban írt bűncselekmény elkövetése IV. r. vádlott részéről, ha a nyomozó hatóság a IV. r. vádlotthoz köthető bármilyen mobil eszközön megtalálta volna az inkriminált videófelvételt. Ilyet azonban a nyomozás produkálni nem tudott. ...t sértő felvétel igazoltan nem található meg a IV. r. vádlott egyetlen mobil eszközén sem és az sem igazolható, hogy azokat a IV. r. vádlott töltötte fel az Internetre.

A 2017. január 9. és 10. napján történt események tekintetében - amikor a IV. r. vádlott által használt mobiltelefon budapesti átjátszó tornyokra jelentkezett fel és Budapesten léptek be ahu erotikus oldalra - a törvényszék helyesen a vádhatóságtól eltérően ennek tényét ugyancsak nem tudta terhelő bizonyítékként értékelni. Ennek egyik, talán a legfontosabb oka, hogy teljesen indifferens az, miszerint a vádbeli eseményeket követően 7-8 nappal mi történt, hiszen a videó feltöltésére 2017. január 2-án került sor. A 2017. január 9-10-i események ilyen szempontból irrelevánsak. Ezenkívül a fenti adat legfeljebb azt bizonyítja, hogy a IV. r. vádlotthoz köthető telefon járt Budapesten, és léptek fel vele az internetes oldalra, de azt minden kétséget kizáróan nem bizonyítja, hogy ezt a IV. r. vádlott tette meg.

Nem elhanyagolható az a körülmény sem, hogy a IV. r. vádlottnak semmilyen érdeke nem fűződhetett ahhoz, hogy miközben tartós párkapcsolatban él, saját magára is kompromittáló felvételt tegyen közzé egy olyan személyről, akivel egyébként jó viszonyban van. A IV. r. vádlott élettársi kapcsolatban élt ...val, aki az I. r. vádlott barátnője volt korábban. A II/B. tényállási pont ismeretében a kétségek tovább erősödnek a IV. r. vádlott személyét illetően, hiszen éppen jelen eljárás folyamatban léte alatt követett el sérelmére bűncselekményt az I. r. vádlott.

A fentiekre figyelemmel a törvényszék helyesen jutott a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálva arra a következtetésre, hogy a bűncselekmény elkövetése minden kétséget kizáróan nem bizonyította a IV. r. vádlott esetében a III. tényállási pontot illetően.

Az I. tényállási pontban szereplő kábítószerre elkövetett bűncselekmény vonatkozásában az I. r., a II. r. és a III. r. vádlottakat érintően ellentétben a törvényszékkel az ítéletábra a kábítószer-kereskedelmi célzatot a lefoglalt kábítószer jelentős mennyisége és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján egyértelműen megállapíthatónak találta.

Az irányadó tényállás szerint az I. r., II. r. és a III. r. vádlottak megállapodtak abban, hogy a II. r. vádlott tulajdonában lévő - helyrajzi számú - ingatlanon 2013 tavaszától marihuána ültetvényt létesítenek. Mivel a III. r. vádlott marihuána fogyasztó volt, ezért odaköltözött a fenti ingatlanba és felügyelte a növények termesztését, míg az I. r. vádlott biztosította azokat a berendezéseket, amelyek szükségesek a vadkender termesztéséhez, így pl. a helyszínre szállított szivattyút, szellőzőrendszer alkatrészeket, melegítő lámpákat, tükörfóliát, mely berendezéseket a II. r. vádlott össze is szerelte.

A vadkender-növény magjait az I. r. vádlott szerezte be ismeretlen helyről, az I. r. és II. r. vádlottak helyszínre vitték a növények fejlődéséhez szükséges földet és tárgyat. A magvakat a III. r. vádlott ültette el.

Az első két ültetés során kb. 30-30 tő kelt ki, illetve ami kikelt, azt sem tudták kábítószerként hasznosítani, mert a növények nem értek be. A harmadik, negyedik ültetés során kb. 50 tő vadkender kelt ki, és növényenként kb. 2 g-ot sikerült kábítószerként felhasználni. Az ötödik ültetésből - amely 2014. április és augusztus hó végén történt - a 2014. november 11. napján megtartott rendőrségi házkutatás során 95 db indiai vadkender növényt foglalt le a nyomozó hatóság. A 95 darab indiai vadkender növény figyelembevételével a kábítószer meghaladja a csekély mennyiség felső határát, a jelentős mennyiség alsó határának 95% -a (nyomozati irat 671. oldal).

A 2014. november 11-i házkutatás során a hétvégi ház bejárati ajtaja környezetében az épületen belül 0,81 g-nyi zöld színű növényi ágvégződések, a konyhaasztal tetejéről zöld és barna színű 1,7 g-nyi növényi törmelék, a mosogató feletti szekrény tetejéről 343,85 g-nyi zöld színű ágvégződések és fóliában 37,6 g-nyi anyag, a konyhaszekrényből papírzacskóban 13,36 g-nyi zöld és barna színű növényi ágvégződés, a bejárati ajtó mögötti előtérben lévő polcra a rágszálóirtó tetejéről 1,22 g-nyi nedves állapotú zöld színű növényi ágvégződések is lefoglalásra kerültek (nyomozati iratok 197-201. oldalak és 655. oldal).

Az összesen így lefoglalt 396,59 g-nyi össztömegű növényi anyagban található 31,55-42,05 g-nyi totál-THC jogi értelemben vett együttes mennyisége meghaladja a csekély mennyiség felső határát, annak 526-701%-a, azonban nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 26-35%-a (nyomozati irat 659. oldal).

... helyrajzi számú ingatlanon lefoglalt különféle kábítószeres totál-THC tartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 121-130 %-a, azaz 1,2-1,3 szorosa.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak a megtermelt vadkendert tovább akarták értékesíteni. Az értékesítés az I. r. vádlott feladata volt.

A IV. r. vádlott a fenti kábítószer-termesztés időszakában 2014 nyarán azzal a céllal ismerkedett meg az I. r. vádlottal, hogy kábítószeret vásároljon tőle. 2014. október hónap elején a IV. r. vádlott az I. r. vádlottól 100 g-nyi marihuánát vásárolt 180.000 forintért, majd október hónap végén további 25 g-nyi speedet vásárolt 45.000 forintért.

A IV. r. vádlott az V. r. vádlott részére 2014 őszén értékesített 10 g-nyi speedet, majd 2014. augusztus és szeptember környékén értékesített öt alkalommal, alkalmanként 5 g-nyi, összesen 25 g-nyi speedet, valamint a VI. r. vádlott részére 2014. augusztustól októberig értékesített öt alkalommal, alkalmanként 3 g-nyi, összesen 15 g-nyi speedet az I. r. vádlottól szerezte be (IV. r. vádlott gyanúsított nyilatkozatai).

A 2014. november 11. napján ...ön, ... szám alatt lakó II. r. vádlottól lefoglalt anyagok amfetamint, a növényi anyagok kannabiszra jellemző kannabionid vegyületeket, köztük delta-9 THC-t és kokaint tartalmaztak. A lefoglalt kábítószeres együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 4798-4813%-a, azaz több mint 48 szorosa.

Az I. r., a II. r. és III. r. vádlottak között egy kapcsolatrendszer, munkamegosztás alakult ki.

Az I. r. vádlott jelentős anyagi befektetést eszközölt a kábítószer-ültetvény létrehozása érdekében, többszöri ültetés történt, kísérleteztek az érintett vádlottak, hogy miként érhető el a legjobb termés. A II. r. és III. r. vádlottak tényleges munkavégzéssel vették ki a részüket a folyamatban, nem hagyható figyelmen kívül, hogy a II. r. vádlott víz - gáz - csőhálózat szerelő, valamint vegyi anyag gyártó szakképesítéssel rendelkezik, míg a III. r. vádlott kertészként dolgozik jelenleg is.

A helyrajzi számú ingatlanon nemcsak ültetvényről foglaltak le marihuána növényegyedeket, hanem az ingatlan különféle részeiből, több helyről kábítószer tartalmú anyagokat. A termesztés időszakában kezdett értékesíteni marihuánát az I. r. vádlott a IV. r. vádlottnak. A termesztés időszakában a II. r. vádlott lakásán is foglaltak le jelentős mennyiségű kábítószer, melyek kannabiszra jellemző kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9 THC-t is tartalmaztak.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak által ráfordított anyagi befektetést, munkát, az időközbeni kábítószer-értékesítés mellett nem lehet úgy értékelni, hogy nevezettek az ültetvényt csak saját szükségleteikre, saját élvezeteikre fordították, hanem csak úgy, hogy a megtermelt marihuánát értékesíteni akarták.

A Btk. 176. § (1) bekezdése kimondja, hogy aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntetett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A (3) bekezdés szerint a büntetés öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha a bűncselekményt jelentős mennyiségű kábítószerrel követik el.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy a rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Tekintettel arra, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező, így a jogszabály értelmezése során az semmiképpen nem hagyható figyelmen kívül (12/2001. (V. 14.) AB határozat, 42/2015. (XI. 14.) AB határozat).

Az ítéletábra a következőkre kíván még rámutatni:

A jogi indokolás hiányos, ha nem ismerteti az adott jogkérdést érintő jogegységi határozatot vagy a Kúria alkalmazható testületi állásfoglalásait.

Növeli az indokolás meggyőző erejét, ha a bíróság hivatkozik korábbi hasonló vagy eltérő tartalmú bírósági határozatokra, szükség esetén jogirodalmi álláspontokra is (Büntetőeljárás jog Kommentár a gyakorlat számára, HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 2006, szerkesztő: dr. Berkes György).

A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozat - a kábítószerrel elkövetett bűncselekmények értelmezése kapcsán - I/3. pontja szerint természetes egységet csak az azonos törvényi tényálláson belül szabályozott elkövetési magatartások halmozódása teremthet, és ennyiben - azaz az azonos törvényi tényállás alá eső elkövetési magatartások viszonyában összegeződhetnek - a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével a kábítószer-mennyiségek.

A hivatkozott jogegységi határozat II/4. pont a következőket taglalja:

a) A természetes egységre vonatkozó - I. pont alatt kifejtett - álláspontból egyenesen következik, hogy a kábítószerrel visszaélés esetében fogalmilag kizárt a folytatólagos egység megállapítása. A természetes egységbe tartozó részselekmény esetében szükségszerű következmény a kábítószer-mennyiségek összegzése és a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó, s nincs jelentősége annak, hogy az össz mennyiség egésze vagy egy része valamilyen módon már megsemmisült.

b) A Btk. hatályos szabályozása a fogyasztást nem határozza meg elkövetési magatartásként. Ugyanakkor a kábítószer fogyasztás - amint arra a 2003. évi II. törvény 17. §-ához fűzött miniszteri indoklás 2. pontja utal - továbbra is büntetendő, azáltal, hogy szükségképpen feltételezi valamely, a törvény által büntetendő elkövetési magatartás megvalósulását. Ez tipikusan a megszerzés és tartás elkövetési magatartása, de valójában a fogyasztás - illetve ezáltal a kábítószer megsemmisülés - bekövetkezhet bármely más elkövetési magatartás megvalósulása mellett.

c) Mindebből következően akkor is összegezni kell az azonos vagy különböző kábítószernek a tiszta hatóanyag tartalom alapulvételével kiszámított részmennyiségeit, ha az elkövető a természetes egységbe tartozó magatartásai kifejtése révén birtokába került kábítószer elfogyasztotta.

Ha csak a kábítószer elfogyasztásának tényére van adat, akkor a mennyiség, illetve a részmennyiségek megállapítása a bizonyításra tartozik.

d) A kifejtettek alapján a megszerzés (illetve a kábítószerrel visszaélés bármely más elkövetési magatartásának) megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy utóbb mi lett azon kábítószer-mennyiség sorsa, amelyre nézve a bűncselekményt elkövették.

A meg nem lévő kábítószer mennyiségének megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés (Kúria 57. BK vélemény II/5/c) pontja). Ezzel összefüggésben az sem szakértői, hanem bizonyítási kérdés, hogy a meg nem lévő kábítószer megállapított mennyiségének mekkora a tiszta hatóanyag-tartalma.

A BH2005. 279. számú eseti döntés értelmében a lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség tiszta hatóanyag tartalmának megállapítása nem a vegyész szakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik.

A Be. 188. § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a bizonyítandó tény megállapításához vagy megítéléséhez különleges szakértelem szükséges, szakértőt kell alkalmazni. Jelen ügyben a lefoglalásra került kábítószerrel kapcsolatban a vegyész szakértő elvégezte a számítási módszerek felhasználásával a tiszta hatóanyag-tartalom meghatározását.

A le nem foglalt kábítószer hatóanyag-tartalmát elsőként a vádat emelő ügyész, majd a bíróság határozza meg, és ezt ugyanúgy indokolni kell, mint a becsült értékesítési alkalmakat és a bruttó súlyokat. A bíróság által alkalmazandó számítási módszerek nem tartoznak az ítélet tényállás részébe, azok kifejezetten az ítélet indokolásának körébe tartozó tények.

A lefoglalásra nem került kábítószer-mennyiség esetében a Be. 7. § (4) bekezdésében taglalt (a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére) alapelv szerint kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyag-tartalma tekintetében. A lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer-mennyiség alapján a tiszta hatóanyag-tartalom számításánál az ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetben évente megvizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmáról az alsó- és felső értékhatár figyelembevételével táblázatban, kábítószer fajtánként közölt legkisebb hatóanyag-tartalom az irányadó és a jogi minősítést az e táblázatban megjelölt legkisebb hatóanyag-tartalom számításával kell megállapítani.

A mérlegelt bizonyítékok alapján a tényállásban megállapított hozzávetőleges mennyiségek számításba vételével nem a vegyész szakértő matematikai feladata, hanem a bíróság ténymegállapításához kapcsolódik az, hogy a vádlottak terhére rótt kábítószer-mennyiség alapján a kábítószerrel visszaélés bűncselekménye csekély mennyiségre elkövetettnek, vagy a csekély mennyiség felső határát meghaladó, a jelentős mennyiség alsó határát el nem érő, vagy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladónak minősül. A számtani alpműveletek közé sorolható szorzás és összeadás, százalékszámítás, továbbá a hatóanyag-tartalom mérlegelése a le nem foglalt kábítószeres esetén nem a vegyész szakértő kompetenciájába tartozik.

Az ORFK Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézetben, továbbá a regionális Kábítószer-vizsgáló laboratóriumokban vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalma 2014 évben akként alakult, hogy marihuánánál a totál-THC tartalom 0,2-20%-ban vehető figyelembe, míg speed-nél az amfetamin 1-70 %-ban. Nyilvánvalóan mindkét esetben az alsó értéket kell figyelembe

venni a számításnál.

A Btk. 461. § (1) bekezdése értelmében a 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha

a) annak bázis formában megadott tiszta hatóanyag-tartalma az ad) alpont szerint amfetamin esetén a 0,5 gramm,

c) THC esetén a tiszta és savformában együttesen jelenlévő THC tartalom (totál-THC) a 6 g mennyiséget nem haladja meg.

A 461. § (3) bekezdése rögzíti, hogy a 176-180. § alkalmazásában az (1) bekezdés szerinti kábítószer a) jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzorosa.

A le nem foglalt kábítószeres becsült mennyiségét az ítéltábla a vádlottak által tett nyilatkozatok alapján rögzítette a legkisebb mennyiségekben, a hatóanyag-tartalom meghatározásánál a megjelölt táblázatban feltüntetett alacsonyabb értékeket használta fel, míg a százalékszámításnál a büntető törvénykönyvben rögzített mennyiségi adatokból indult ki. A kiszámított százalékokat összegezte egyes vádlottakat érintően és az összegzés eredményeképpen lehetett állást foglalni abban a tényállásnak megfelelően, hogy az egyes vádlottak személyéhez csekély mennyiség, jelentős mennyiség, vagy a két mennyiségi egység közé eső mennyiségű hatóanyag-tartalom köthető a le nem foglalt kábítószereseknél.

Az ügyben lefoglalt 95 fő vadkender növény esetében szükséges külön kitérni a szakértői véleményre.

A Btk. 461. § (2) bekezdése kimondja, hogy a 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz-növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb 5 fő.

A (3) bekezdés a) pontja alkalmazásával jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának hússzorosa, jelen esetben 100 fő.

Az igazságügyi vegyész szakértői vélemény tartalmazza, hogy a 95 fő növény kábítószer előállításra alkalmas részeiben található összesen mintegy 132 g totál-THC jogi értelemben vett mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 110%-a (azaz 1,1-szerese).

A szakvélemény tartalmazza azt is, hogy az ügyben lefoglalt, összesen 95 db növényi egyed főszám alapján meghaladja a csekély mennyiség felső határát, azonban nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát (nyomozati irat 671. oldal).

Az ítéltábla álláspontja, hogy nyilván ez a jelentős mennyiség alsó határának 95%-át jelenti.

A bizonyítás egyik eszköze a Be. 165. § c) pontja megjelölésével a szakvélemény. A Be. 167. § (4) bekezdése értelmében a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A szakvélemény értékelése körében a Be. 197. § (1) bekezdése akként ad eligazítást, hogy ha a szakvélemény valamely fogyatékosága miatt aggálytalanul nem fogadható el a bíróság felhívására a szakértő felvilágosítást ad, vagy a szakvéleményt kiegészíti.

Az ítéltábla álláspontja, hogy az igazságügyi vegyész szakértő szakértői véleménye aggálytalanak tekinthető, hiszen külön a lefoglalt 95 darab növényegyed főszáma alapján is tett megállapítást a tiszta hatóanyag-tartalmát illetően, illetőleg nyilatkozott a lefoglalt 95 darab növényegyed kábítószeres előállítására alkalmas részeiben található totál-THC tartalomra. A Btk. kötelező előírására tekintettel (Btk. 461. § (2) bekezdése és (3) bekezdésének a) pontja) az ítéltáblának a

lefoglalt növényegyedek tőszámából kellett kiindulni. Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság tényállását e körben is pontosította.

A BH2017. 318. számú eseti döntés rámutat arra, hogy kábítószer-termesztés esetén kizárólag a növényi egyedek száma alapján kell megállapítani a mennyiségi értékhatárt. Amennyiben a kábítószerrel való visszaélés tárgya kannabisz-növény és ennek elbírálása a Btk. 461. § (2) bekezdése nyomán a növényegyedek száma alapján történik, a törvényi rendelkezésből egyértelműen következik, hogy az elbírálás független a növényben aktuálisan jelenlévő THC mennyiségtől. Csak a tövek száma számít. Mivel a szabályozás a növényegyedek számára vonatkozóan nem változott, ezeket az eseteket nem érinti a tiszta THC- csekély mennyiségének 2012. január 1-jétől történő változása. A Btk. 461. § (2) bekezdése szerint tehát a Btk. 176-180. § alkalmazásában a kábítószer csekély mennyiségű, ha kannabisz-növény esetén a növényegyedek száma legfeljebb 5; a (3) bekezdés a) pontja értelmében jelentős mennyiségű, ha az adott kábítószerre meghatározott csekély mennyiség felső határának húszszoros mértékét, vagyis 100 tövet meghaladja.

A lefoglalt és le nem foglalt kábítószer tartalmú anyagok tiszta hatóanyag-tartalmának százalékos meghatározása után, az egyes százalékos értékek összegzésével határozható meg ténylegesen az egyes vádlottakhoz köthető hatóanyag-tartalom, mely a cselekmények minősítése szempontjából jelentőséggel bír.

A Kúria 1/2007. Büntető jogegységi határozata III. részében kifejti, hogy a forgalomba hozattal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérletének megállapíthatóságához - a BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja részében leírtakra is figyelemmel - a BH2002. 299. számú eseti döntés tartalmaz iránymutató szempontokat a gyakorlat számára e bűncselekmények befejezettségének és kísérletének elhatárolását illetően is.

A Legfelsőbb Bíróság (Kúria), BK 155. számú állásfoglalása ma is helytálló tartalmi értelmezést adott a forgalomba hozatal és a kereskedés törvényi fogalmára. Időközben azonban több olyan iránymutató döntés született, amely további lényeges támpontokat rögzített a forgalomba hozatal és a kereskedés elkövetési magatartása kapcsán. Ezek összegzéseként, a jogalkalmazás során, az alábbi jogértelmezés követendő:

1/a) A BK 155. számú állásfoglalás II/5/a) pontja szerint kábítószerrel hoz forgalomba az, aki azt akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja. Az állásfoglalás ennek kapcsán kifejtette, hogy a forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószerrel), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja.

1/b) A BH2002. 175. és azt követő BH2002. 299. számú irányadónak tekintendő eseti döntésben a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) a következőket rögzítette:

A forgalomba hozatal - miként a kereskedés - szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra. Ez utóbbi jogilag akkor valósul meg, amikor az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószerrel az átvevő maga fogyassza el.

A forgalomba hozattal - miként a kereskedéssel - szükségszerűen együtt járó átadás azonban ezt megelőzően több résztevékenységből tevődhet össze (BH2002. 299. I., BH2002. 175.). Magában foglalhatja az eladók és vevők felkutatását, a megállapodás megkötését, az áru tárolását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérő biztosítását; felöllelhet tehát minden

olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer - akár további közbeékelődő személyek révén is - bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. Hasonlóan a kereskedő ténykedéséhez, akinél viszont a forgalomba hozatali magatartás haszonszerzésre irányul.

Következésképpen a forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés.

Forgalomba hozatalnak minősül a kábítószer több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása is, ha az egyetlen személyen keresztül, egyszeri átadással történik. (BH2002. 299. II.).

2/a) A BK 155. sz. állásfoglalásban foglaltak alapján az elkövető forgalomba hozatali szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. A forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet. 2/b) A BH2002.299.III., és a és a BH2002.175.számú eseti döntésekben meghatározottak szerint a forgalomba hozatal megkezdéseként értékelendő a forgalmazással összefüggő rész- tevékenységek megvalósítása. A forgalomba hozatal befejezetté pedig akkor válik, ha a kábítószer bekerül a forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak a lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájussanak.

3/a) Ha a rendelkezésre álló adatok - így pl. a lefoglalt kábítószer mennyisége - alapján nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor nem a forgalomba hozattal elkövetett, hanem valamely fogyasztói típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett bűncselekménye állapítható meg a konkrét lefoglalt mennyiség szerinti minősítéssel.

A Kúria 57. BK véleménye II/5/a) pontja értelmében kábítószer hoz forgalomba az, aki azt - akár ellenérték fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja,

b) kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában.

Kábítószer hoz forgalomba, aki azt több, esetleg meg nem határozható számú személynek juttatja. A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószer), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem a végett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Az elkövetőnek erre a szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. Forgalomba hozatal akár ellenérték fejében, akár ingyenesen történhet (A forgalomba hozatal fogalmára vonatkozó ezen álláspontot fenntartva és továbbfejlesztve tartalmazza az 1/2007. Büntető jogegységi határozat).

A kábítószerrel kereskedés tágabb körű, mint a kábítószer forgalomba hozatala. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását.

Az elkövető haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, és cselekménye - a törvény rendelkezésével fogva - mindig tettesi magatartás. (A kereskedés fogalmára vonatkozó ezen álláspontot fenntartva és továbbfejlesztve tartalmazza az 1/2007. Büntető jogegységi határozat).

A BH2013. 264. számú eseti döntés arra világít rá, hogy a kábítószer forgalomba hozatala a kábítószer átadásán túlmenő több résztvétekenységből - például eladók, a vevők felkutatása, a kábítószer tárolása, csomagolása, szállítása stb. - tevődhet össze. Ezért a résztvétekenységben részvétel nem bűnsegédi, hanem tettesi (társtettesi) elkövetés, ha a tevékenység célja a kábítószer

több személy részére történő hozzáférhetőségének biztosítása. A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés kísérlete valósul meg arra kábítószerre is, amelyet az elkövető beszerezett, de a lefoglalás folytán értékesíteni nem tudott.

Az elkövető amennyiben haszonszerzésre törekedve működik közre a kábítószer forgalmazásában, cselekménye kereskedésként a törvény rendelkezésével fogva mindig tettesi magatartás.

Az előbbiekből következően az ítéletábra osztotta a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy az I. r., II. r. és III. r. vádlottak kábítószerrel kapcsolatos magatartása kereskedői típusú magatartás.

A fellebbviteli főügyészség felvetette a bünszövetség megállapíthatóságának lehetőségét, mellyel kapcsolatban az ítéletábra a következőket emeli ki:

A Kúria IV. számú Büntető Elvi döntés 1/a) pontja kimondja, hogy a Btk. a bünszövetség fogalom meghatározásánál a bűncselekmények szervezett elkövetését értékeli, vagyis azt az esetet, amikor a közreműködőknek, tehát a bünszövetség tagjainak megállapodása több bűncselekmény megvalósítását célozza, anélkül, hogy minden egyes bűncselekmény végrehajtásának részleteit is megszerveznék.

A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja értelmében bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bűnszervezet.

A Kúria IV. számú Büntető Elvi döntésének 1/b) pontja rögzíti, hogy a bünszövetség létrejöttének nemcsak az a feltétele, miszerint a bűncselekménynek alanya akár tettesként, akár részesként két vagy több személy legyen, hanem azt is, hogy az elkövetők megállapodása szervezett bűnelkövetésre, vagyis magára a bűnözésre, illetve több bűncselekmény elkövetésére irányuljon, továbbá, hogy a megállapodás a cselekmények elkövetését időben megelőzze.

Valamely bűncselekmény egyszeri elkövetése viszont - bármilyen szervezeten is történjék a végrehajtása -, ha az elkövetők között az előzetes megállapodás is csak egyre vonatkozott, nem minősíthető bünszövetségben történő elkövetésének. A bűncselekmények szervezett elkövetése magában foglalja az azok megvalósítására irányuló előzetes megállapodást (hivatkozott büntető elvi döntés 2. és 3. pontjai).

A megállapodás formáját illetően a törvény nem tartalmaz, de nem is tartalmazhat taxatív felsorolást. A konkrét eseteket tekintve a leggyakoribb a szóbeli (vagyis a kifejezett) megállapodás. De megállapodás a hallgatólagos, a félreérthetetlenül a bűnözésre irányuló akarategység is. Ilyen megállapodásra általában az olyan bűncselekményeknél lehet következtetni, ahol az elkövetők ismétlődően, az azonos vagy hasonló alkalmat keresték, vagy használták fel a bűncselekmények megvalósításához. Amikor tehát az elkövetők ráutaló magatartásából egyértelműen ismerhető fel a bűnözésre irányuló következtetesség, tervszerűség és akarategyezőség, akkor valósul meg a hallgatólagos megállapodás (IV. számú Büntető Elvi döntés 4. pont).

A bünszövetségben való elkövetés megállapítása esetén is alkalmazni kell a Btk-nak a tettességre és a részességre vonatkozó rendelkezéseit. A bünszövetség keretében tanúsított elkövetői magatartás tehát minősíthető tettesi, társtettesi, felbujtói vagy bűnsegédi tevékenységnek. A bünszövetségben elkövetett bűncselekmény tettese csak az lehet, aki a bünszövetség létezését is ismerve, egészben

vagy részben megvalósítja a konkrét bűncselekménynek a törvényben meghatározott tényállását. Az a körülmény, hogy a tettesek egymás tevékenységéről tudva, közösen követnek el bűncselekményeket, nem azonos a bűncselekmények szervezett elkövetésével. A társtetteség megállapításához elegendő egyetlen cselekményre vonatkozó, esetleg nem is előzetes megállapodás, a bűnszövetségnél viszont a megállapodás mindig előzetes, mindig több azonos vagy különböző bűncselekmény elkövetésére irányul, és az elkövető tudata mindig átfogja, hogy magatartása szervezett bűnözésben való részvétel. A törvény a társtettesi minőségben megvalósított bűncselekmények társadalomra veszélyességét általában nem értékeli nagyobb - a minősítésre is kiható - súllyal.

A bűnszövetségben történt elkövetést azonban - mint amely a bűnözés szervezettsége folytán a társadalomra kiemelkedő módon veszélyes - a törvény súlyosabb büntetéssel fenyegetett minősítő körülményként értékeli. A bűnszövetség nagyobb fokú társadalomra veszélyességét kifejező törvényi értékelés magában foglalja a bűnszövetség tagjainak magasabb fokú személyi veszélyességét is. Mindebből következik egyrészt az, hogy a bűnszövetség szerinti minősítés keretében az elkövetők társtettesi kapcsolata is megállapítható, másrészt az, hogy ahol a bűnszövetséget a törvény nem értékeli minősítő körülményként, ott a bűnözés szervezettségében megnyilvánuló fokozott társadalomra veszélyességet súlyosítónak kell figyelembe venni (IV. számú Büntető Elvi döntés 5. pontja, Kúria 56. BK vélemény III/12. pontja).

Mint ahogy a korábbiakban erre már utalt az ítéletábra az I. r., a II. r., és a III. r. vádlottak között egy kapcsolatrendszer, munkamegosztás alakult ki. Az I. r. vádlott jelentős anyagi befektetést eszközölt a kábítószer-ültetvény létrehozása érdekében, többszöri ültetés történt, kísérleteztek az érintett vádlottak, hogy miként érhető el a legjobb termés. A II. r. és III. r. vádlottak tényleges munkavégzéssel vették ki a részüket a folyamatban, nem hagyható figyelmen kívül, hogy a II. r. vádlott víz, gáz és csőhálózat szerelő, valamint vegyi anyag gyártó szakképesítéssel rendelkezik, míg a III. r. vádlott kertészként dolgozik jelenleg is.

A helyrajzi számú ingatlanon nemcsak ültetvényről foglaltak le marihuána növényegyedeket, hanem az ingatlan különféle részeiből, több helyről kábítószer tartalmú anyagokat. A termesztés időszakában kezdett értékesíteni marihuánát az I. r. vádlott a IV. r. vádlottnak. A termesztés időszakában a II. r. vádlott lakásán is foglaltak le jelentős mennyiségű kábítószer, melyek kannabiszra jellemző kannabionid vegyületeket, köztük delta-9 THC-t is tartalmaztak.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak által ráfordított anyagi befektetést, munkát, az időközbeni kábítószer-értékesítés mellett nem lehet úgy értékelni, hogy nevezettek az ültetvényt csak saját szükségleteikre, saját élvezetükre fordították, hanem csak úgy, hogy a megtermelt marihuánát értékesíteni akarták.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottak által tanúsított magatartásból csak az a következtetés vonható le, hogy tevékenységüket egy előzetes megállapodásnak kellett megelőznie, a megállapodás akár hallgatólagos formában is létrejöhetett.

Az előbbiekből következően az ítéletábra az I. r., II. r. és a III. r. vádlottak esetében a bűnszövetségben történő elkövetést megállapíthatónak találta, mely súlyosító körülményként vehető figyelembe.

A fellebbviteli főügyészség álláspontjával ellentétben az ítéletábra nem látta megállapíthatónak a bűnszövetségben történő elkövetést a IV. r. és az V. r. vádlottak esetében. Sem az ügyészség vádirata, sem az elsőfokú bíróság által helytállóan megállapított tényállásrész nem tartalmaz adatot arra vonatkozóan, hogy a IV. r. és V. r. vádlottak előzetesen, akár hallgatólagosan is bűncselekmény elkövetésében állapodtak volna meg.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla az I. r. vádlott egészséget veszélyeztető bűncselekményét egységesen 1 rb. kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, és (3) bekezdés), míg az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények közül 1 rendbelit kényszerítés hatósági eljárásban büntettének kísérleteként (Btk. 278. § (1), (2) bekezdés II. fordulata) minősítette. Az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények közül egyrendbelinek súlyosabb minősülését a kábítószer-kereskedelem büntettének minősítése eredményezte.

Az ítélőtábla a II. r. vádlott cselekményét kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata, (3) bekezdés) minősítette, és a III. r. vádlott cselekményét is kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulata, (3) bekezdés) minősítette.

Az ítélőtábla álláspontja, hogy a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket csaknem teljeskörűen feltárta az első fokon eljáró törvényszék, azonban az eljárás elhúzódásának tényével nem foglalkozott.

Az ítélőtábla az eljárás elhúzódását is enyhítő körülményként vette figyelembe.

Az eljárás elhúzódása kapcsán a 2/2017. (II. 10.) AB határozat 1.pontja alatt az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, miszerint amennyiben a bíróság a terhelten szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményt az eljárás elhúzódása miatt enyhíti, akkor határozatának indokolása rögzítse az eljárás elhúzódásának a tényét, valamint az azzal összefüggésben a büntetés enyhítését és az enyhítés mértékét.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A korábbi Be. 258. § (3) bekezdése rögzíti: Az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza

e) a bíróság által megállapított tényállás szerinti cselekmény jogi minősítését, büntetés kiszabása, intézkedés alkalmazása, illetőleg ezek mellőzése esetén e döntés indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

Az Alkotmánybíróság fent hivatkozott határozatának indokolásában a következőket fejtette ki:

A bírói gyakorlat enyhítő körülményként veszi figyelembe az időmúlást, és a büntetés kiszabása során értékeli (56/2007. BKv. III/10.).

A büntetőeljárás elhúzódása azonban nem pusztán időmúlást vagy hosszú eljárást jelent, hanem felelősségi kérdés is. Egy hosszú ideig tartó eljárás is eleget tehet az ésszerű határidő követelményének, míg egy abszolút tartamában rövidnek látszó eljárás ugyanakkor megsértheti az alaptörvényi elvárást. Az eljárás elhúzódásának fogalma magában foglalja azt, hogy az eljáró bíróság a büntetőeljárás valamely szakaszában inaktivitás mutatott, és a lefolytatott eljárás nem minden részletében tükrözi azt az erőfeszítést, amelyet a bíróság az ésszerű határidőn belüli elbírálás érdekében kifejtett. Az időmúlás helyett az elhúzódó eljárásra utalás tehát az ügyben eljáró bíróságok (hatóságok) azon tétlenségének az elismerése, amelyet az eljárás egyes szakaszaiban tanúsítottak.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az elhúzódo büntetőeljárás miatt bekövetkező alaptörvény-ellenesség orvosolható a büntetés kiszabás során. Amennyiben az ítélet indokolásából megállapítható, hogy a bíróság az eljárás elhúzódoására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során valamilyen „kedvezményben részesített”, vagyis az időmúlásra, az eljárás elhúzódoására tekintettel enyhébb büntetést szabott ki, vagy a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, akkor a terhelt az ésszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jogának a megsértésére a továbbiakban megalapozottan nem hivatkozhat.

Az időmúlásnak a BK. véleményben szereplő meghatározása a bűncselekmény elkövetésétől eltelt hosszabb időt értékeli, míg az eljárás elhúzódoásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Az időmúlás objektív tényező, míg az eljárás elhúzódoásának a rögzítése az ítélet indokolásában a bírósági inaktivitás elismerésére is utal.

Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a korábbi Be. 258. § (3) bekezdésének e) pontja alkalmazása során az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy amennyiben a bíróság a terhelttel szemben kiszabott büntetést vagy intézkedést kifejezetten az eljárás elhúzódoására tekintettel enyhíti, ennek indokait az ítélet indokolásában részletesen fejtse ki. Az ítélet indokolásának ebben az esetben tartalmaznia kell, hogy a büntetőjogi jogkövetkezmény enyhítése a büntetőeljárás - terheltnek fel nem róható - elhúzódoása miatt történt. Ugyanígy amennyiben az eljáró bíróság nem csak az időmúlást kívánja enyhítő körülményként figyelembe venni, hanem a bírósági eljárás - terheltnek fel nem róható - elhúzódoását is orvosolni kívánja, azt is részletesen indokolnia kell. A bíróságnak az ítélet indokolásában - rövidített indokolás esetén is - részleteznie kell a büntetőeljárás elhúzódoására tekintettel a terheltnek nyújtott kedvezményt. Így különösen, ha ezen okból a bíróság más büntetési nemet, a büntetés helyett intézkedést alkalmazott, vagy a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztette. A bíróságnak meg kell határoznia azt a mértéket is, amellyel a kiszabott büntetést vagy az intézkedést enyhítette.

A Be. 562. § (1) bekezdés utolsó mondatát is felhívja az ítélet tábla az eljárás elhúzódoása, mint enyhítő körülmény megjelölésénél. Mindezzel az ítélet tábla eleget tesz azon kötelezettségének is, amelyet a Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja ír elő: ha a bíróság a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként figyelembe vette a büntető eljárás elhúzódoását, akkor az erre való utalást is tartalmaznia kell a bűnösséget megállapító ítélet indokolásának.

Visszatérve még az enyhítő és súlyosító körülményekre az ítélet tábla enyhítő körülményként értékelte tehát az eljárás elhúzódoásának tényét.

Az eljárás elhúzódoásának ténye körében az ítélet tábla jelzi, hogy vádemelésre a kábítószerre elkövetett bűncselekmények kapcsán 2015. augusztus 3. napján került sor, az első tárgyalást a törvényszék közel másfél év múlva tűzte ki. Igaz ugyan, hogy időközben két újabb ügyet egyesített a törvényszék, melyekben a vádemelés időpontja 2016. június 15. és 2017. július 28., azonban az elsőfokú ítélethezatal az első vádirat benyújtásától számított három év múlva volt, 2018. szeptember 20-án.

Az ítélet táblán az I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak mindegyike megbánását hangoztatta, melyet szintén enyhítő körülményként vett figyelembe az ítélet tábla.

A törvényszék ítélete indokolásában utalt arra, hogy bár nem kifejezett enyhítő körülmény, de a büntetés kiszabásánál figyelembe vette azt a tényt is, hogy a vádlottak a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekményeiket a szakirodalom szerint is könnyű drognak minősített kábítószerre valószínűzték meg, mely cselekménynek így a társadalomra veszélyessége is jóval enyhébb, mint a kemény, avagy

szintetikus drogokra megvalósított bűncselekményeké.

Az ítélet tábla a törvényszék fenti megállapítását mellőzi az ítélet indokolásából.

Az egészséget veszélyeztető bűncselekmények fejezetében büntetni rendelt cselekmények jogi tárgya azonos: az emberek egészségének sérthetetlenségéhez (a közegészséghez) fűződő alapvető társadalmi érdek. A jogi tárgyat veszélyeztető jogellenes magatartások bizonyos egészséget veszélyeztető anyagokhoz, úgymint: a kábítószerhez vagy azok fogyasztásához hasonló hatást kifejtő anyagokhoz (kábítószernek nem minősülő, de kábító hatású anyagok, a kábítószer listában nem szereplő új pszichoaktív anyagok), teljesítményfokozó szerekhez, hamis vagy hamisított egészségügyi szerekhez, mérgekhez, az alkohol és dohányárakat nem tekintve ártalmas közfogyasztási cikkekhez kapcsolódnak. A törvény nem ezen anyagok, szerek fogyasztását, hanem az egészséget veszélyeztető fogyasztást közvetve vagy közvetlenül lehetővé tevő jogellenes magatartásokat rendeli büntetni.

A jogalkotó az egyes kábítószerfajták között nem tesz különbséget a kábítószerre elkövetett bűncselekmények esetén a büntetési tételkeret meghatározásánál. A jogalkotó egységesen használja a kábítószer kifejezést, vagyis nem lehet különbséget tenni az egyes kábítószerre elkövetett bűncselekmények társadalomra veszélyességét illetően pusztán az adott kábítószerfajta okán. Nem változtat ezen az sem, hogy a Btk. az értelmező rendelkezések körében a 461. §-ban az egyes kábítószerfajták kapcsán meghatározza a tiszta hatóanyag tartalom figyelembevételével a csekély mennyiségre, illetőleg jelentős mennyiségre történő elkövetés mennyiségi értékeit.

Súlyosító körülmény az I. r., II. r. és III. r. vádlottaknál a bünszövegben elkövetés (56. BKv. III/12.).

Az I. r. vádlottnál a többszörös bűnhalmazat súlyosító körülmény (56. BKv. III/6.). Ezzel szemben a törvényszék a bűnhalmazatot tekintette súlyosító körülménynak, mely megállapítás téves.

A Kúria 56. BK véleménye III/6. pontja szerint a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása van (Btk. 81. § (3) bekezdés), ezért súlyosító körülményként nem értékelhető (kétszeres értékelés tilalma). A kettőnél több bűncselekmény halmazata azonban már értékelhető súlyosítóként.

A hivatkozott kollégiumi vélemény III/3. pontja megjelölésével, ha a minősítés függ az értékhátartól, enyhítő körülmény, ha a kár, az érték vagy a vagyoni hátrány az alsó határ, súlyosító, ha a felső határ közelében van. Mindezt az ítélet tábla az I. r. és III. r. vádlottaknál enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a kábítószer a jelentős mennyiség alsó határát alig haladta meg.

Helytállóan járt el a törvényszék akkor, amikor a büntetések Btk. 79. §-ában megfogalmazott céljainak maradéktalan érvényesülése érdekében és a Btk. 80. §-ában írt büntetéskiszabási elvekre figyelemmel, a fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetést, illetőleg végrehajtandó szabadságvesztés büntetések mellett közügyektől eltiltás mellékbüntetést is alkalmazott.

Ugyanakkor azonban szükségesnek mutatkozik a büntetés-kiszabási elvekről részletesebben szólni:

A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetést az e törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és

súlyosító körülményekhez.

A Btk. 80. § (2) bekezdése rögzíti, hogy határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó. A középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele.

A Btk. 80. § (3) bekezdése szerint, ha e törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben meghatározott számítást a felemelt büntetési tételekre tekintettel kell elvégezni.

A Btk. 80. § (2) bekezdése nem érinti a Btk. 80. § (1) bekezdésének a rendelkezését, vagyis a bíróságnak a büntetés törvényben írt keretein belül, az egyéniesítés követelményét alapul véve kell kiszabni a tettarányos büntetést; a középértéktől eltérő büntetés kiszabását azonban csak akkor kell megindokolni, amennyiben az eltérés jelentős (BH2001. 354.).

A Btk. 80. § (2) bekezdése a büntetőjogi szankciórendszer egyetlen elemére, a szabadságvesztésre - ezen belül is kizárólag a határozott ideig tartó szabadságvesztésre vonatkozik, az adott büntetési nem konkrét mértékének megállapításához ír elő a jogalkalmazó számára kötelező jelleggel egy figyelembe veendő szempontot. Ebből már önmagában is az következik, hogy a hivatkozott rendelkezés nem érinti az általános bünteteskiszabási elveket és nem zárja ki azt, hogy a bíróság az irányadó egyedi ügyben felderített különös körülményeket a törvénynek és a bírói gyakorlatnak megfelelően, belátása szerint értékelje, mérlegelje (13/2002. (II. 20.) AB határozat III. 1. 3.).

Törvényesen döntött az elsőfokú bíróság amikor a büntetések meghatározásánál figyelemmel volt a belső arányosság követelményére, valamint a fokozatosság elvére is.

A jelentős mennyiségű kábítószerrel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette esetén (Btk. 176. § (1) bekezdése és (3) bekezdése) a büntetés 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

Az előbbiekre tekintettel a II. r. és III. r. vádlottat érintően a középérték 12,5 év.

Az I. r. vádlottal szemben halmazati büntetést kellett kiszabni a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseire tekintettel, a Btk. 36. §-ában rögzítetteket is figyelembe véve. Az I. r. vádlottal szemben kiszabható szabadságvesztés büntetés határozott idejű szabadságvesztés esetén 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés. A középérték 15 évben határozható meg.

Kifogástalan annak megállapítása az elsőfokú bíróság által, hogy az I. r. vádlott cselekvősege a legsúlyosabb, a legsúlyosabb szabadságvesztés kiszabása vele szemben szükséges. A többi vádlott büntetésének az ő büntetéséhez kell igazodnia. Mivel az I. r., II. r. és III. r. vádlottak cselekményei súlyosabban minősülnek, mint ahogy a törvényszék megállapította, így ezen vádlottak büntetésének súlyosítása indokolt.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottaknál a középértéket is tekintve az enyhítő körülmények nagyobb nyomatóka okán a középértéktől lefele jelentősebb eltérésre látott lehetőséget az ítéletábra a szabadságvesztés büntetésekénél.

Az I. r. vádlott esetében a legsúlyosabb bűncselekményre megállapított büntetési tételkeret alsó határát, azaz 5 év szabadságvesztés büntetést szabott ki az ítéletábra, enyhítő szakasz alkalmazására nem látott alapot ugyanakkor elsősorban amiatt, hogy halmazati büntetést kellett kiszabni az I. r. vádlottal szemben.

A II. r. és III. r. vádlottaknál enyhítő szakasz alkalmazására levont következtetése a törvényszéknek helyes, az ítéletábra osztotta álláspontját, de a II. r. és III. r. vádlott büntetését súlyosította az ítéletábra a súlyosabb minősítés folytán. A II. r. vádlott lakásán a jelentős mennyiség alsó határát csaknem ötvenszeresen meghaladó mennyiségű kábítószer foglaltak le, ezért büntetését az ítéletábra magasabb mértékben határozta meg, mint a III. r. vádlott büntetését.

Az ítéletábra a bírói gyakorlatra utal, amikor hasonló kereskedői típusú magatartást tanúsító vádlottakkal szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetések középérték körüliek voltak. (BH 2003.182., 2005.418., 2011.159.).

Az ítéletábra az V. r. vádlott szabadságvesztés büntetését 1 év 6 hónapra enyhítette, mivel az ő személyéhez köthető a legkevesebb kábítószer-mennyiség. A szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét is 2 évre mérsékelte emiatt.

Az ügyészség által súlyosabb minősítés és a büntetések súlyosítása végett bejelentett fellebbezés az I. r., II. r. és III. r. vádlottak esetében eredményes. Az V. r. vádlott védője által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés eredményes.

A közügyektől eltiltás tartamának meghatározása az I. r., II. r. és III. r. vádlottaknál igazodik a szabadságvesztés büntetéseik tartamához.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottaknál a végrehajtási fokozat fegyház a Btk. 37. § (3) bekezdésének a) pontja ad) alpontja megjelölésével. Az ítéletábra nem osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az enyhítő szakasz alkalmazása mellett enyhébb végrehajtási fokozat is szükségeszerű a II. r. és a III. r. vádlottnál. Az I. r. vádlottat érintően pedig enyhébb végrehajtási fokozat eleve az általa megvalósított bűncselekmények jellege folytán szóba sem jöhet.

A vagyonelkobzás alkalmazására helyesen került sor a törvényszék az I. r., a IV. r. és az V. r. vádlottaknál. Az I. r. vádlottnál azonban számítási hibát vétett, hiszen 180.000,- Ft plusz 45.000 Ft, összesen 225.000 Ft-ot jelent, így a vagyonelkobzás összegét az I. r. vádlottat érintően javítani kellett az ítéletábrának.

A III. r. vádlottnál a fegyház fokozat miatt a beszámítási kulcsot a törvényi előírására tekintettel 5 nap házi őrizetben töltött idővel kellett meghatározni (Btk. 92. § (1) és (3) bekezdésének I. fordulata).

A bűnjelekkel kapcsolatban kitér arra az ítéletábra, hogy bűnjel elkobzás mellett a bűnjel lefoglalásának a megszüntetését kimondó rendelkezés értelmezhetetlen.

Az ORFK-nál tárolt kábítószeres elkobzásánál nemcsak a szakértői vélemény számok jelölendők meg, hanem a végrehajthatóság érdekében azon rendőrségi ügyszámok, amelyek alatt lefoglalásra kerültek a kábítószeranyagok.

A nyomozás során lefoglalt 500 ml infúzió bűnjeltől 13 db nylon bűnjellel bezárólag kapcsolatos ítéleti rendelkezést mellőzte az ítéletábra, mert a megjelölt bűnjelek az ORFK-nál tárolt bűnjelek, ezek helyesen elkobzása is kerültek (elsőfokú ítélet rendelkező rész 5. oldal első bekezdés és nyomozati irat 582. oldal).

Az ítélet 5. oldal első bekezdésének második részében lévő bűnjeleket pontosítania kellett az ítéletablának és elengedhetetlen annak feltüntetése, milyen nyomozó hatóság, mely ügyszám alatt foglalta le a bűnjeleket, mert különben a rendelkezés végrehajtása nehézségekbe ütközik (582. oldal nyomozati irat).

A letétként kezelt pénzösszegeknél elegendő a bíróság Gazdasági Hivatalának Bl. szám megjelölése, szükségtelen a rendőrségi letéti szám külön történő feltüntetése, az egyik letéti szám egyébként is tárgy letétet takar.

A bűnügyi költségnél elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a 39. számú tárgyalási jegyzőkönyvhöz kapcsolódó jogerős végzéssel az I. r. vádlott védőjét kötelezte a 2016. szeptember 22-i tárgyalás védői és vegyész szakértői díjának megfizetésére. Az I. r., III. r. és V. r. vádlottakat terhelő bűnügyi költség összege ezáltal csökken.

Az I. r., II. r. és III. r. vádlottakat egyetemleges megfizetésre kötelező rendelkezés körében a bűnügyi költség összege is csökken, mivel beazonosítható volt, hogy a 683.260,- Ft vegyész szakértői díj a II. r. vádlott lakásán lefoglalt kábítószer gyanús anyagok vizsgálata kapcsán merült fel. A vegyész szakértői 415.671,- Ft bűnügyi költség a IV. r. és V. r. vádlottaktól lefoglalt kábítószerre vonatkozó, ezáltal a IV. és V. r. vádlottakat kellett egyetemlegesen kötelezni ennek megfizetésére.

A kifejtettek értelmében az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben foglaltak szerint, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén és 574. § (1) és (4) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2019. május 15.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. előadó bíró,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. bíró

Záradék: A fellebbezéssel érintett I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában a Nyíregyházi Törvényszék 6.B.620/2015/76. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2019. május 15.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke